

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/386/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815219478
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815219478.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Žilina, Hodžova č. 11, IČO 31 575 951, proti žalovanému: M. M., narodený XX.X.XXXX, bytom Š.B. XXX/X, U. o zaplatenie 1.858,37 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný žiadne nemá/Igor D., nar. XX.X.XXXXdza, D. XXX/XAené neploleté dieťa. Návrh zdôvodnila tým, že malol. deti je je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.858,37,- EUR, úrok 152,22 EUR, úrok z omeškania 4,34 EUR, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.858,37 EUR a zo sumy 152,22 EUR od 30.01.2014 do zaplatenia všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradíť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca žalobou podanou dňa 14.12.2012 uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 1.858,37 EUR ako nezaplatenej istiny úveru, zároveň žiadal nezaplatené úroky 152,22 EUR, nezaplatené úroky z omeškania 4,34 EUR, úrok vo výške 19,90 % ročne zo sumy 1.858,37 EUR od 30.01.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny a úrokov od 30.01.2014 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 10.07.2013 uzavreli strany sporu úverovú zmluvu č. XXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky 2000,- EUR. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 06.07.2015. Žalovaný úver riadne nesplácal, preto bol listom z 07.01.2014 vyzvaný na predčasné splatenie úveru do 29.01.2014.

2.Žalovanému bola žaloba na vyjadrenie doručená dňa 02.02.2016, k žalobe sa nevyjadril, zostal v spore pasívnym, na pojednávanie sa nedostavil, preto súd prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti.

3.Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to žalobou, Úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, druhou upomienkou, výzvou na predčasné splatenie úveru, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Sadzobníkom poplatkov, vyjadrením žalobcu na výzvu súdu, výpisom z účtu žalovaného v bankovom systéme, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 10.07.2013 uzavreli účastníci úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru za podmienok uvedených v zmluve, a to vo výške úveru 2.000,- EUR, s fixnou úrokovou sadzbou 19,9 % ročne, výškou anuitnej splátky 101,76 EUR, termínom splatnosti prvej splátky 05.08.2013, počtom splátok 24, splátky boli dojednané mesačne, konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 06.07.2015, s výškou RPMN 28,91 %, priemernou RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 20,44 % a celkovou čiastkou, ktorú musí klient zaplatiť 2.542,24 EUR. Zmluva v bode 4. Následky porušenia zmluvných povinností upravuje, ak klient nezaplatí anuitnú splátku včas, banka má právo na úrok z omeškania vo výške 5% p.a. z nesplatennej anuitnej splátky až do jej zaplatenia. Ak klient poruší povinnosť vrátane omeškania so zaplatením anuitnej splátky, banka je oprávnená žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a VOP, požadovať od klienta pokutu za porušenie zmluvných podmienok v zmysle Sadzobníka poplatkov a uplatniť inú sankciu v zmysle VOP. Ak klient neuhradí v lehote splatnosti úver, je povinný uhradiť z nesplatennej časti popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 5% p.a., a to až do jej zaplatenia.

5. Z výpisu z účtu žalovaného v bankovom systéme (č.l.55) vyplýva, že dňa 10.07.2013 bol žalovanému poskytnutý úver 2.000,- EUR.

6. Z výzvy na predčasné splatenie úveru z 07.01.2014 vyplýva, že žalobca vyzýval žalovaného k zaplateniu celého zostatku úveru vo výške 2.065,02 EUR z dôvodu predčasnej splatnosti úveru.

7. Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) citovaného zákona, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd žalobu za čiastočne dôvodnú. V konaní bolo žalobcom tvrdené a preukázané, že žalovaný po poskytnutí úveru v sume 2.000,- EUR úver v dohodnutých splátkach vo výške 101,76 EUR mesačne nesplácal. Súd preskúmal obsahové náležitosti úverovej zmluvy zo dňa 10.07.2013 a zistil, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy vyplýva, že žalovaný bol povinný úver splácať v mesačných splátkach po 101,76 EUR v počte splátok 24 a celkom mal zaplatiť 2 542,24 EUR. V zmluve je uvedená splatnosť prvej splátky, periodicita a termín splatnosti splátok k 5.dňu v mesiaci a údaj o konečnej splatnosti 06.07.2015. Vo Všeobecných obchodných podmienkach je bližšie upravené úročenie a splácanie úveru v časti V. Úvery pre obyvateľstvo, pričom je zrejmé, že v každej jednotlivej splátke je zahrnutá aj časť úroku. Žalobca v priebehu úverového vzťahu nemenil výšku úrokovej sadzby ani spôsob úročenia. Súd preto považoval určenie počtu, výšky splátok a termíny splátok istiny a úrokov za dostatočne určené a prehľadné. Žalovaný úver riadne nesplácal, v dôsledku čoho žalobca v súlade s čl. 4.2.1. úverovej zmluvy pristúpil listom z 07.01.2014 k zosplateniu celého úveru a vyzval žalovaného k zaplateniu dlhu 2.065,02 EUR do 29.01.2014. Vzhľadom na uvedené je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi zosplatenú a neuhradenú časť úverovej istiny 2000,- EUR a zosplatené a neuhradené zmluvné úroky 152,22 EUR, ktoré sú v uvedenej sume vyčíslené ku dňu zosplatenia.

9. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v platnom znení súd priznal navrhovateľovi z nezaplatenej úverovej istiny a zmluvných úrokov dojednaný úrok z omeškania. Úrok z omeškania je v medziach zákonného úroku z omeškania, pretože tento uplatňuje žalobca len vo výške 5% ročne. Žalobca uplatnil úrok z omeškania z úverovej istiny a zmluvného úroku, preto súd priznal tento nárok ako opodstatnený, a to zo sumy 1.858,37 EUR a zo sumy 152,22 EUR od 30.01.2014 do zaplatenia.

10. Pokiaľ ide o zmluvný úrok 19,90 % ročne, ktorý uplatnil žalobca z nezaplatenej istiny 1.858,37 EUR od 30.01.2014 do zaplatenia, súd v tejto časti žalobu zamietol. Je preukázané, že strany sporu si dojednali zmluvný úrok 19,90 % ročne ako fixný do doby splatnosti úveru. Žalobca však v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplateniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok 19,90 % ročne odo dňa účinkov zosplatenia nepatrí. Súd pritom vychádza z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania / R 59/1998, 4Obo 143/1998/. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. ÚS SR v citovanom ustanovení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014.

11. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) tak, že súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania. V konaní bol v prevažnom rozsahu úspešný žalobca, ktorý bol neúspešný len v nepatrnej časti uplatneného žalobného nároku, preto mu súd priznal trovy konania v rozsahu 100% s poukazom na § 255 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 376 ods.1 CMP ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.